

[Socialministeren.]

— sige, at den 1. april, da dette blev gennemført, ændredes der intet for tjenestemændenes eller pensionisternes vedkommende, de fik intet på daværende tidspunkt. Imidlertid er pristallet steget, siden den omtalte forbedring blev gennemført for alders- og invaliderentemodtagerne, og det vil sige, at betydningen af den forbedring, som de fik i foråret, er forringet, og denne forringelse er i henhold til de pristalsreguleringer, der gælder, på 2 pct. Efter folkeforskringsloven reguleres alders- og invaliderenten een gang om året i henhold til januar månedens pristal, altså den 1. april, og det betyder, at der først kan finde en regulering af alders- og invaliderentemodtagernes udbetalinger sted fra den 1. april 1949. Det er denne regulering, der flyttes et halvt år frem, sådan at renten bliver forhøjet med de 2 pct., som pristallet viser priserne er steget siden reguleringen den 1. april 1948. Lovforslaget tilsigter ikke andet og mere end at give dækning for den stigning, som pristallet viser, for at den forbedring, som rigsdagen vedtog sidste rigsdagssamling, kan opretholdes.

Jeg indrømmer, at det beløb, der her er tale om, ikke for den enkelte er noget stort beløb, men jeg henstiller altså, at dette beløb ses i forbindelse med de beløb, der blev gennemført i april 1948, for at man kan få et korrekt billede af forholdene. Det kan jo ikke nytte, at man nu vil henvise til, at fordi tjenestemændene og pensionisterne eventuelt har fået et tillæg, skal aldersrente- og invaliderentemodtagere have det samme. Forholdet er det, at aldersrente- og invaliderentemodtagere har fået deres tillæg et halvt år før tjenestemændene har fået deres, og det andrager et beløb, som jeg for mit vedkommende regner med svarer til, ja også går udover, det beløb, som pensionisterne i samme tidsrum har fået.

Ingen — og jeg tror heller ikke alders- og invaliderentemodtagere — har ventet, at det var gørligt at gennemføre yderligere forbedringer på nuværende tidspunkt. Det foreslåede beløb dækker altså prisstigningen for tiden fra 1. oktober 1948 til 1. april 1949, altså for et halvt år, og derefter reguleres renten efter januarpristallet pr. 1. april 1949.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen rettede et direkte spørgsmål til mig om, hvad der sker i invalidekommissionen. Jeg regner med, at der i denne kommission arbejdes med de spørgsmål, det er meningen, der skal arbejdes med. Dernæst udtalte det ærede medlem fru Ragnhild Andersen sin ængstelse — eller det var måske ikke hendes

ængstelse, men alders- og invaliderentemodtagernes ængstelse — for dette lovforslags forløb og omtalte, at i sidste rigsdagssamling, da der var nedsat et udvalg, hvor også kommunister havde sæde, havde kommunisterne forbedret lovforslaget. Det lovforslag, der blev fremsat på daværende tidspunkt, blev ændret på visse områder, men det beløb, jeg havde foreslået, blev uændret. At så et flertal i dette udvalg blev enigt om visse ændringer, synes jeg dog ikke, det ærede medlem nu skal prøve på at indkassere æren for som noget, det ærede medlem er ene om. Men hvis det ærede medlem har den opfattelse, at det var det ærede medlem, der gennemførte disse forbedringer for alders- og invaliderentemodtagerne sidste år, synes jeg, det ærede medlem skulle have taget alt det med dengang, som det ærede medlem nu har henstillet til mig at få gennemført — så havde det jo været klaret på nuværende tidspunkt. Sandheden er den, at vi på de områder, hvor der er tale om at gennemføre ændringer i denne lovgivning, må søge at forhandle os tilrette, og det er min bestemte opfattelse, at vi gennem de forhandlinger, vi førte i sidste rigsdagssamling, ved et flertal her i rigsdagen nåede en forbedring af en sådan karakter, at jeg ikke tror, at nogen af dem, der deltog i forhandlingerne, vil sige, at der på daværende tidspunkt var nogen mulighed for at nå videre. Men det er det resultat, vi nåede i sidste rigsdagssamling, som jeg ved dette lovforslag vil bede rigsdagen om at føre à jour.

Alle de øvrige spørgsmål, som er blevet rejst, og som drejer sig om frem i tiden at skabe forbedrede vilkår, vil jeg selvfølgelig arbejde med så godt jeg kan, men jeg erindrer om, at der sidder en kommission, som arbejder med disse spørgsmål, og det vil vist være rimeligt, at mange af de ting, vi her har drøftet, virkelig bliver genstand for en omhyggelig undersøgelse og overvejelse i denne kommission, hvorefter vi i rigsdagen kan vende tilbage til spørgsmålene og se, hvorledes vi kan fremme sagerne.

Jeg takker som sagt for den velvillige modtagelse, som de ærede ordførere har givet dette lovforslag, og håber altså, at det inden længe må blive til lov.

Ragnhild Andersen: Den højtærede socialminister tager ikke så højtideligt på de argumenter, jeg har fremført om, at loven fra sidste samling ikke svarede til de løfter og forudsætninger, der egentlig var baggrunden for de betragtninger, der blev fremført her i det høje folketing. Den højtærede